

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3547/05
31.01.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председник већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења 13 бр. 461-02-4591/92 од 15.03.2005. године у предмету враћања земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 31.01.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 13 бр. 461-02-4591/92 од 15.03.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против допунског решења Комисије за враћање земљишта Општине Смедерево бр. 461 - 199/91-07 од 15.12.2004. године, којим је наследницима покојног ПП признато право на враћање земљишта које је по основу решења о пољопривредном земљишном фонду бр. 364/53 од 03.06.1953. године прешло у друштвену својину, па се у корист АА утврђује право својине на другом одговарајућем земљишту које се састоји од кат. парц. бр. аа њива III класе у површини од 0.91.08 ха КО ВВ, а ББ на кат. парц. бр. вв, њива III класе у површини од 0.45.54 ха КО ВВ, а ДП ПК "ГГ" обавезује да земљиште преда власницима у државину у року од 15 (петнаест) дана од дана правоснажности тог решења.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа истичући да је у току управног поступка на Записник у своје име и у име своје сестре ДД изјавио да не прихвата наведене парцеле аа и вв у КО ВВ, јер се оне у земљишним књигама не воде на корисника ДП ПК "ГГ" већ као општенародна имовина. Надаље наводи да је на основу решења Комисије за враћање земљишта затражио укњижбу у Општинском суду Смедерево, али је суд његову молбу одбио са образложењем да катастарска парцела вв не постоји. Сматра да у управном поступку извршена идентификација парцела не одговара стварном стању и ако је из овог разлога другостепеним решењем 461-02-4591/92-13 од 01.07.2004 године поништено првостепено решење и предмет враћен на поновни поступак. Предлаже да суд укине оспорено решење и предмет врати на поновни поступак како би му се вратило земљиште на које може стећи право својине.

У датом одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења види се да је тужиоцу и његовој сестри Драгани првостепеним допунским решењем признато право на враћање земљишта које је 1953. године по основу решења о ПЗФ бр. 364/53 прешло у друштвену својину. Према датим разлозима произилази да тужиоцу, као наследнику ПП, у 2/6 дела припада право на враћање другог одговарајућег земљишта у том делу, да се ДП ПК "ГГ", као корисник земљишта, није изјаснио у поступку, те да је Комисија после урађеног исказа идентификације и прерачуна од стране геометра и инжењера пољопривреде одлучила да се тужиоцу, с обзиром да у КО ВВ још има слободног земљишта чији је корисник ДП ПК "ГГ", као одговарајуће земљиште врати кат. парц. бр. аа површине 91.08 ари, а његовој сестри ДД на име њеног наследног дела од 1/6 кат. парц. бр. вв површине 45.54 ара, које су настале од кат. парц. гг КО ВВ. Другостепени орган је решавајући у жалбеном поступку оспореним решењем у целисти прихватио наводе из образложења првостепеног решења налазећи да је исто донето без повреда правила поступка, а материјално право правилно примењено на потпуно утврђено чињенично стање.

Међутим, тужилац је у управном поступку истицао да као корисник на кат. парц. бр. аа и бб које су понуђене као друго одговарајуће земљиште није уписан ДП ПК "ГГ", већ је у земљишним књигама наведено земљиште укњижено као општенародна имовина, те се на наведеним парцелама не може укњижити у земљишним књигама као власник. При томе се из списка предмета не види од ког дела кат. парц. гг је настала кат. парц. аа, у којој површини и ко је у земљишним књигама и катастру уписан као њен корисник. Кол оваквог стања ствари Врховни суд Србије налази да у управном поступку одлучне

овог корисника. Код оваквог стања ствари Врховни суд Србије налази да у управном поступку одлуке учињене нису потпуно утврђене, јер се из списка предмета не види да је извршена парцелација катастарске парцеле гг, те из којег дела и у којој површини те парцеле је настала кат. парц. аа, као и ко се у земљишним књигама и катастру води као њен корисник. Ово тим пре што је тужилац уз тужбу доставио решење Општинског суда Смедерево у коме се наводи да ова парцела не може бити укњижена на име АА јер под тим бројем катастарска парцела не постоји.

Поступајући на наведени начин, по оцени Врховног суда Србије првостепеним решењем су учињене битне повреде правила поступања јер нису утврђене све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења, а како тужени орган оспореним решењем није отклонио учињене битне повреде правила поступања у првостепеном поступку, нити је у образложењу решења оценио све наводе жалбе повредио је одредбе чл. 235. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97).

Из напред наведених разлога, Врховни суд Србије је на основу одредбе чл. 38. ст. 2. и чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву пресуде. Правно схватање и примедбе суда изнети у овој пресуди обавезујући су за тужени орган на основу одредбе чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 31.01.2006. године, У. 3547/05

Записничар Председник већа - судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК